

MINDSZENTI HIRLAP

A munkások.

Annak a féktelen izgatásnak, mely már egyszer forradalomba, majd a bolsevizmus karjaiba kergette az országot, mindig a munkások nagy tömegének félrevezethetősége volt az alapja. Minden egyes esetben, amikor a társadalom vagy morális rend ellen irányuló törekvéseket kell szolgálni, a fölbujtók mindenkor a munkásság óriási, sokrétű társadalmát keresik fel, tudva azt hogy a kisebb intelligenciájú embernél könnyebb elhinteni az elégedetlenség magvát, mint a műveltebb középosztálynál. Es csodálatosképen ezeknek a titokban működő és rendfelforgató agitációknak még eddig mindig megvoltak a kisebb-nagyobb sikerei s elmondhatjuk, hogy a munkásság mindig kiadott magából olyan elemeket, akik fölfogták és tovább érelték a bomlasztószerként beléjük adagolt lázító eszméket.

Erdekes rámutatni arra, ami ennek a sajnálatos ténynek okozója minden esetben és ami — egész átlátszó volta dacára is — mindig bír olyan vonzóerővel, hogy néhány esetleg jóhiszemű embert a bünbe, izgatásba és elégedetlenségbe kergetsen.

Azok az agitátorok, akik súlyos összegekért a fölbujtás munkáját végzik, minden egyes esetben ott kezdik el, hogy ráutálnak a munkás kevés keresetére! és vonatkozásba hozva egyes aránytalanul nagy jövedelmű, vagyonos ember helyzetével, az illetőknek olyan jólétet és pozíciót helyeznek kilátásba, mely a kishitűeket minden nagyobb nehézség nélkül beleszédíti a karjaikba.

A pszichológiai magyarázata ennek, természetesen az, hogy minden ember, aki két keze munkájával napestig dolgozik a betevő falatjáért, abban az esetben, ha nem tudott magának nyugalmas és gondtalan megélhetést biztosítani, sorsával elégedetlen és ha lehetne, máról-holnapra fölcserélné helyzetét egy nálánál kellemesebb pozícióban lévő helyzetével.

Innen van az, hogy az uszítók állandóan példákat vonultatnak föl a munkások egyedei előtt és lehetőleg hatásosan kiszínezett képeket mutatnak olyanok életéből, akikhez a munkásságnak még egyéb körülmények között sincs semmi köze.

Az ember-ismerés, a pszichológia, logika és furfang minden eszközt igénybe veszik és fölhasználják azok, akik a kevés intelligenciájú embertár-

saikat magukkal akarják rántani a megbélyegző bünözésbe. Miért nem történnek soha az ilyen föllobbanások és kitörések az intelligencia körében, miért nem sikerült eddig egyetlen egyszer sem a hivatalnok társadalmát fölláztatni, — holott nagyon is jól tudja mindenki, hogy egy hivatalnok mindenkor lényegesen kevesebbet keresett és keres most is az ipari munkásnál és még reprezentálnia is kell sovány jövedelméből.

Higyjék el azok, akik az elégedetlenség tüzfészket mindig csak a szegény, nyomorgatott rabszolga (!) munkásnép táborában vélik fölhalálni, higyjék meg, hogy a tisztviselő társadalomban mindig sokkal több az elkeseredés, mint a munkások között. De, hogy a fölbujtás munkáját mégsem az intelligenciánál kezdik, annak egyenes és tényleges bizonyítéka az, hogy minden ilyesfajta bedüléshez bizonyos foku naivitás és tudatlanság szükséges, amit sajnos, minálunk munkástömegeknél találhatunk leginkább.

Oka ennek az, hogy a munkás szervezettségét felhasználják a vezetők arra, hogy egészen egyoldalú nevelésben részesítik őket és nem hagyják a kérdések másik oldalát sohasem megvilágítani előttük. Így következik be mindenkor az a sajnálatos eset, hogy a szerencsétlenül beugratott munkások maguk után vonják a többi társaiikat is és igazuk tudatában elkeseredetten és felbőszülten mennek az igazságtalan és legtöbbször rájuk nézve áldatlan harcba.

Abból az alkalomból írjuk ezeket, hogy az országban ismét felütötte fejét a bujtogató bolsevizmus réme és jó pénzért működő ügynökök a tisztességesen dolgozó munkások társadalmát ismét sikeresen ugratták be egyes hatalmi körök játékaiba. Mi már nem egyszer megtanultuk a saját kárunkon, hogy a beugratás politikája milyen utra vezette országunkat és milyen helyzetbe kergette a dolgozó társadalmat. Itt az ideje, hogy ezt a munkások is belássák és végre megtanulják. Itt az ideje, hogy egyszer és mindenkorra magukra ébredjenek az elnyomatottságukból, melyben a saját szervezeteik részesítik őket és hogy középük állandóan könnyen befurakodó fölbujtókat elsöpörjék kezeik ügyéből, melyeket csupán elakarnak vonni a tisztességes munka lehetőségeitől, hogy velük — maguknak kellemes hatalmi pozíciót teremtsenek.

A renitens Sándorfalva.

Irta: Dr. Palasovszky Béla.

„Jaj már minékünk rebelliseknek,
Nagyipáju, kevés dohányu
Magyar nemzetnek.”
Kurucokat gunyoló labanc ének.

A szeptember 30-án tartott megyegyűlésen tárgyalatott Sándorfalva község képviselőtestületének a testnevelési törvények végrehajtása tárgyában hozott határozata, amellyel kifejezésre juttatja a községi képviselőtestület, hogy e törvény végrehajtását megtagadja.

Bár nem vitatható el ennek a határozatnak humoros mellékize, mely önként adódik annak a történelmi anatógiának felidézésére, amikor Montenegró hadat üzent az osztrák—magyar monarchiának és nemkülönben Németországnak, mindazonáltal sokkal bántóbb felülete ez ügynek az a forradalmi szellem, amely e határozatból kiütközik.

Mert miről is van szó a testnevelési törvényben és mit akar az célozni? Szükségét nemcsak közegészségügyi és szociális szempontok diktálták, de oly társadalmi célok is, melyeknek nagyvonalu elgondolása, bár látjuk, hogy nem kis mértékben terjedt túl a sándorfalvai bölcs képviselőtestület látókörén, de mindenesetre fölöttébb alkalmas arra, hogy eszmei lendületre szoktassa azokat, akiknek hazaszeretete, ugylátszik sándorfalvai négy-szögölekre behatárolt területen mozog. És eltekintve ama célzatától a törvénynek, hogy a nemesebb sportok megkedvelésével szívet és lelket üdítő testgyakorlatokra nevelés által kiemeli a serdülő fiatalságot a korcsmák és egyéb nemtelen szórakozási alkalmak büzhedt levegőjéből, oly fegyelemre szoktatja azt, amelynek az állami és társadalmi rend csak hasznát és semmi kárát nem láthatja. A vasárnapi bicskázások és ablakbeverési kedvtelések helyébe a nemes versengés gondolatát ülteti el ez a törvény abba az ifjúságba, melynek vállain a jövő Magyarország reménye nyugszik. S hogy vannak az ország területén oly szigetek, melyeknek népe egy hazafias érzelmvilágban élő ember számára örökké sötét talány marad a maga taplószerű lelki képletével, hogy akadnak olyan renitenskedők, akik azáltal, hogy ilyen kivételes állampolgári jogok birtokába jutottak, ezt a különös jogozottságukat defetista hajlamaik alátámasztására használják fel, — ez idézi fel a törvény kényszerítő erejét, mely törvénynek alkotói már eleve számoltak ilyen ellenállási lehetőségekkel, ilyen emberek szükös szellemi és lelki berendezkedésével.

Önkéntelenül is eszembe jut egy régi-régi, a kuruc—labancvilágból fennmaradott gunyvers, mely fájó igazmondásával nyom követi fentebb leirt gondolataimat. Labancok szereztek egymásközt viszálykodó, egyébként pedig tunya és tepsedben élő kurucok bosszantására, mondván: „Jaj már minékünk, rebelliseknek, nagyipáju, kevés dohányu magyar nemzetnek”.

Bizony, jaj nekünk, ezerszeresen jaj, ha ott ellenzékieskedünk, ahol halálhozó

az ellenzékieskedés s ott adjuk be a derekunkat, ahol másik halál a derék beadása. Ostoba dolog ez és halálos játék a magyar végzettel, melynek kuvikmadarai az ilyen renitenskedők alakjában megelevenedve huhogják a vég és enyészeti siralmas proféciját.

Nekünk erőt kell mutatnunk külső és belső ellenségeink felé s erőt kell mutatnunk magunk felé is, hogy megkétszerezzük erőnköt. A törvény szigorával, hatalmi erejével kell letörnünk minden megmozdulást, mely a magyar faj megerősödésének, megizmosodásának állja el útját. És őrt kell állani a vármegyének ötvenhat elveszített magyar vármegye halálos álmát virrasztván, vigyázva a tizenhat megmaradt vármegye életére. Őrt kell állani a vármegyének; a régi hatalommal, a régi erővel kell vaskezet mutatnia azok felé, akik a közel és régi multak ezer, meg ezer tanulságából csak a mindenáron való ellenzékieskedés, a minden szemben gerendát látó széthuzás átkát szűrték le a maguk számára magyar erényként s ki kell égetni testéből azt az üszkös felületet, melyen megfeneklik minden, ami nemzeti céljaink érdekében egészséges és életrevaló gondolatot jelent.

Őrt fog állani a vármegye, mely a magyarság nehéz századain az alkotmány védőbástyája volt. Vigyázni fogja ötvenhat elveszített vármegyének a régi, boldog Nagymagyarországba visszajáró álmát, hogy ha majd elkövetkezik a magyar feltámadás napja, — hú sáfárként számoljon a rábizott javokról, Csonkamagyarország új nemzedékéről.

Őrt áll a vármegye; szimbolumnak maradt pallosával elsuhint a renitens fejek felett, melyekben, — úgy látszik, — nincs meg a kellő értelem a törvényhozók nemes intencióinak megértésére, vagy ami még szomorubb: hiányzik a kemény koponyák tulajdonosaiból arra a lelki életre való képesség, mely mondvacsinált trianoni határokon túl is összeköti, egy nagy láthatatlan közösségbe vonja a világ minden élő magyarját, rózsás jövődők napjának látására igézi minden magyarok tekintetét.

A törvény pedig, mely erős magyar nemzedékek nevelésére hozatott, törvény marad Sándorfalva képviselőtestületének ellentétes meggyőződése ellenére is és új iramba viszi az új ifjuságot. Te meg csak pipáld, Ludányi, ontsd nagypipád kevés dohányából szűk gondolatvilágod ellenállási termékeit, — más álmódások magyarjainak útján áldozati oltárok tüzei lobognak, utat mutatva az eljövendőknek, akiknek gondolatai — hisszük — jóval magasabbra szállnak majd a — pipafüstnél.

A pubifrizura

divatja feltűnése óta, állandó témája az embereknek. Komoly és komolytalan cikkek, olcsó szellemességek ömlenek naponta az olvasók elé a lapok hasábjairól. Nem tudom, a világháborun kívül volt-e az emberiségnek olyan nagy horderejű eseménye, mint a nők rövid hajviselete. Az bizonyos, hogy ennyi tintát és papírost még nem igen emésztett fel egy-egy esemény. Hogy Mindszentre is bevonult a rövid hajviselet divatja? Ugy van, mert mi is az ég alatt vagyunk, s ma már nincs a világnak olyan eldugott kis szöglete, ahová ez a divat be ne vonult volna.

De divat-e valóban a pubifrizura? Mindenestre divat volt a megindulásakor, de úgy látszik, komoly valóság lett a divatból. Ma már nem is annyira divat, mint inkább kényelmes

és praktikus hajviselet. A divat lényegéhez hozzátartozik, hogy rövid életű és változatos. A nők rövid hajviselete kb. 10 évvel ezelőtt, a világháboru alatt kezdődött s azóta nemhogy divatját multa és eltűnt volna, hanem mindig jobban és jobban elterjedt. Tényleg előfordul ma már, hogy a nagysága is, meg a cselédje is, rövidre vágott haját hord.

Nos hát, mélyen tisztelt ellenzői a pubifrizurának, én együgyű, igazán nem tudom megérteni, mi különös van abban, ha az urnó és a cselédje is rövid haját hord. A nagysága szégyelje-e magát érte vagy a cselédje? Mert mikor ők ugyancsak mindketten hosszú haját viseltek, egyik sem szégyelte magát érte és senki sem vetette a szemükre? Mennyiben változott most meg a helyzet?

Aztán azt nem értem egészen, hogy a papság és egyház miért küzd a rövid hajviselet ellen. Lehet, hogy úgy van, de nem tudok róla, mintha a nőkre valahol vallási okokból elő volna írva a hosszú haj viselete. A haj külsőség, mint a ruhám vagy a cipóm s ennek a szabása vagy anyaga sem hozzá nem tesz, sem el nem vesz erkölcsi értékéből. Tudom jól, hogy az erkölcs érdekében kárhóztatják a rövid haját. De mondja meg nekem valaki, mi köze van egymáshoz a női erkölcsnek s a haj hosszának? Rövid hajjal talán erkölcstelen a nő? Nem, azaz, hogy röviddel is, hosszúval is az lehet, ha az akar lenni. Vagy mi, férfiak azért vagyunk mindnyájan erkölcstelenek, mert rövid a hajunk? Akkor inkább vissza azt a boldog kort, amikor őseink hájjal kenetet zsiros tincseiket körfésűk fogai közé szoritották.

A nők rövid hajviselete tényleg divatnak indult, ma már azonban több mint divat. Egy kényelmes és praktikus viselet, amelyhez sokan és mindig többen ragaszkodnak, mert aki egyszer nő rövidre vágatta a haját, az soha többé hosszúra nem növeszti ki. Annyi előnnyel jár. S éppen azért, mert a praktikus újítás az ember életében válik divatból általános szokássá és marad még ezentul állandónak. A párisi divatlapok írhatnak amit akarnak, ma már az emberek függetlenítették magukat annyira a divattól, hogy a nem praktikusakat nem fogadják el. Vagy el bírták-e terjeszteni Páris divatkirálya a rokokó és biedermeier abroncsos szoknyáit? Hol születik meg az a nő, akinek a derekát még egyszer halsontos fűzőbe szoritják?

A pubifrizurának rossz előjárója volt, hogy a félvilág női hozták divatba. De ha ez lealacsonyító vagy dehonesztáló a tisztességes nőre, akkor dobjanak el a nők minden divatot s mindent, ami rajtuk szép, mert a divat hirnökei, terjesztői, felkapói először a félvilági nők, onnan terjed tovább a tisztességesek felé.

Nem vagyok sem a pubifrizura mellett, sem ellene. Mindenkinek egyéni és mások által nem korlátozható joga, hogy úgy és olyan haját hordjon, amilyent akar. Csak a jövő fűzfapoétáit sajnálom, akiknek kobza szürkébb lesz egy színnel, a Loreleiok hajával. Sz. J.

Esküvő — furcsa akadályokkal.

Egyik közellelvő községben történt az alábbi érdekes eset. A község érdemes vezetői egy alkalommal kimondották, hogy a faluházán levő könyvek közül az anyakönyveket illeti meg az elsőség. Hogy azután megkülönböztető tiszteletüknek kifejezést is adjanak, szép vasszekrényt rendeltek nekik állandó lakóhelyül, mikor nincsenek használatban. Az anyakönyvek gyakran hetekig, sőt hónapokig is bábóritatlanul élvezték az egyedüllét nyugalalmát. Egy szép napon azonban hivatása szólította a nagy matrikulát. Nagy esküvőre készültek a faluban.

Az esküvők egyik legünnepeesebb pillanata az székot lenni, midőn kiveszik a vasszekrényből a matrikulát. Bevonul nagy komolysággal az anyakönyvvezető. — Nyul az egyik zsebébe — nincs kulcs, nyul a másik zsebébe — nincs kulcs. Nyul a tizedik zsebébe nincs — nincs kulcs. Kezdi vagy tiszzer e műveletet előlről s még akkor sincs kulcs. A nép összesség. Nagy vészelyt selyt. „Az Isten nem akarja, hogy egymásé legyen az új pár“ mondja az egyik. „Nem lesz már szerencsédjük“ toldja meg a másik. Ilyen megjegyzések röpködtek a levegőben. Eljut ez a menyasszonyig is, aki csendesen zokogni kezd.

Vége az egyik falubölcse kisüti, hogy fel kell törni a szekrényt. — „Igen ám, — veti ellen a bölcsebb, ha vasból nem volna“. „Akkor lakatosért kell küldeni“ — oldja meg a

gordiusi csomót a legbölcsebb. Erre a mentő gondolatra felderül az anyakönyvvezető homloka s nyomban intézkedik. „Mig a lakatos megérkezik, az esketési szertartást felfüggesztem“. A násznép erre — ki hol tud — helyet foglal s a magával hozott kalácsból falatozni kezd. Közben ürültek a boros üvegek is, a lakatos azonban nem jött.

Jött azonban helyette a küldönc s leverten jelentette, hogy a falu egyetlen érdemes lakatosa a tizedik határon is tul van s csak holnap jön haza. Mit volt mit tenni, az esküvő elmaradt, — mert nem volt lakatos. A multság azonban megtörtént még aznap, hogy a sok lenyakazott csirke, liba, kacsa stb. kárba ne vesszen. S másnap is, mikor az esketési szertartás valóban végbemehetett, egy csomó aprójóság életével fizetett rá arra, hogy a lakatos nem volt a faluban.

HI REINK

Őszi nóta.

S egyszer csak mégis mindig itt az ősz
S sivar való lesz egyszer minden álom,
Lobog az élet s útján beelőz
Mindent, mi szent tüzekkel élt e tájon.

S egyszer csak mégis mindig itt a bú,
Mi szív titkán élt mélyen eltemetve
S bezárul minden minket várt kapu
És bentreked az álmok szent seregje

S egyszer megint csak itt van, itt a mult és
Az ősz arcán felismered fakult
Szépségét régi, tovasuhant nőknek...

S egyszer megint csak itt van, itt a tél
És a hideg, dermesztő téli szél
Befütyül minden vágynak és örömmek.

Palasovszky Béla.

— **Orvosi hír.** Dr. Egan Ernő röntgenológus külföldi tanulmányutjáról haza érkezett és rendelését Szeged, Mikszáth Kálmán-utca 4. sz. a. újból megkezdte. Telefon 14—41.

— **Szép is lesz, csuf is lesz az októberi időjárás.** Sirius mester, a konok időjós, szószerint a következőket jóslja októberrel: „Októberben több szép enyhe, sőt meleg időjárás ígérkezik, több helyen esővel, sőt pár napokban igen nagy ködök lesznek, amelyek után némi eső mutatkozik.“ A jóslat — mindenki láthatja — meglehetősen homályos, annyit azonban mindenki megállapíthat belőle, hogy Sirius mester szerint szép is lesz, meg csuf is lesz az októberi időjárás.

— **Az adófizetésre november 15-ike után nincs haladék.** A pénzügyminiszter rendeletet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz, hogy a köztartozásokat a legerélyesebben hajtsák be. Amennyiben ez nem történnék meg, a behajtó közegeket felelősségre vonja. A rendelet értelmében az adófizetésre november 15-én tul csak abban az esetben lehet haladékot adni, ha az adófizető teljes anyagi romlását vonná maga után az adófizetés.

— **25 liter pálinkát engedély nélkül eladhat a termelő.** A pénzügyminiszter engedélyt adott arra, hogy azok a termelők, akiknek pálinkatermésük 25 litert meg nem halad, pálinkájukat egy tételben külön engedély nélkül eladhassák.

— **Háromszoros milliárdos** csak a most kezdődő új osztálysorsjátékban lehet ön kockázat nélkül. Ajánljuk, hogy a mai számunkhoz mellékelt rendelőlapon idejében rendeljen egy egész sorsjegyet a közismert szerencse bankcégnél: Bankó Bank Rt-nál (Budapest, VI. Andrassy ut 60), ahol a mult sorsjátékban is több mint egy és fél milliárd koronát fizettek ki a játszó közönségnek nyereményképen. Hogy pedig a szerencseszámok kiválasztása Önnek könnyebb legyen, forgassa szerencsédjét saját maga és a szerencseszámot azonnal rendelje meg.

— **Táncpróbabál.** Gavenda Béla tánc tanár növendékeinek táncpróbabálja f. hó 18-án, vasárnap lesz megtartva, előreláthatólag óriási sikerrel. Bemutatásra kerülnek a legujabb magyar és modern táncok, valamint igen nagy feltűnést fog kelteni a tréfás cotillion-tánc. A próbabálra a belépődíj 25,000 korona lesz.

— **Az Ősmagyar vallás hit- és erkölestana.** A „Turáni füzetek”-nek, melyet a „Napsugár” irodalmi vállalat ad ki Gödöllőn, 2 és 3 füzetet megjelent s Szépvízi Balás Béla nagy mythologiai munkájának: az „Ősmagyar vallás és öt nagy vallás” c. műnek a magvát tartalmazza: a 900 év óta eltemetett ősmagyar vallás pontokba foglalt vallási és polgári egységes törvényeit. A fejezetcimek a következők: I. Általános elvek és igazságok. II. A világ teremtése. III. a) Az ember teremtése, b) A turáni faj származása. IV. A vallások keletkezése és alakulása. V. A magyarság történetének fontos esetei és jóslások. VI. Becsületbeli kötelességek. VII. A bűn büntetése. VIII. Szervezet. IX. Ünnepek. X. a) Gyermekegátás, b) Kézfogás (házasság), c) Temetés. XI. Imádságok. Felhívjuk olvasóink figyelmét erre a régen várt felvilágosító iratra, mely a 20 éves magyar mythológiának a magva. Ma, amikor általános a panasz, hogy a zsidók történetét már a 6 esztendő magyar gyermek is ismeri s ugyanakkor az ősmagyarokét a felnőttek is kevesen — pedig az ismeretes! — ma, amikor Európa előtt is megnyílnak a zsidókénál százezrek nagyobb ázsiai kulturák csodálatos és felérhetetlen műkincs-kapui, akkor legjobban nekünk magyaroknak kell azokat megismerni s azok között is elsősorban a mi turáni magyar őseink életét és törvényeit kell megismernünk. Már ez a kettős füzet is bepillantást enged a káprázatos magyar multba, a legszebb és legműveltebb magyar életbe, amely őseink Európába jövelekor már 10,000 esztendő kultúrát hozott ide. A kettős füzet 25,000 K előzetes beküldése ellenében kapható a szerzőnél, Gödöllőn.

— **„A Nemzet” új, kettős száma.** Trianon óta vigasztalan átokfelhő képződött a magyar sors felett, mely, fájdalom, még most is fölöttünk lebeg. Ennek az átokfelhőnek közepén, mint a szebb és reményteljesebb Magyar Jövő első derengése, tűnt fel néhány hónappal ezelőtt „A Nemzet”, mely kitéphetetlen gyökérszálatokat eresztett a magyar lelkek mélyében. Kemény próbák mentünk át, súlyos harcokat vívtunk meg, de végül diadallal megállottunk. Örömmel hozzuk olvasóink táborának tudomására, hogy „A Nemzet” ügye nyugvópontra jutott s életében jelentős, nagy horderejű változás történt: „A Nemzet” Helikon Irodalmi R. T. elnevezés alatt részvénytársasággá alakult. Már a lap új, kettős, 27—28. száma is a „Helikon Irodalmi R. T.” kiadásában jelent meg. „A Nemzet” — az átalakulás által — még hathatósabban fogja szolgálni azokat a nagy nemzeti célokat, melyeket elindulásakor maga elé tűzött. A szokott dús, változatos, szórakoztató tartalommal megjelent új szám hasábjain ezúttal is a mai magyar irodalom reprezentánsainak nevei ékeskednek. Herczegh Ferenc, Bónyi Adorján, Porzsoit Kálmán, Nyáry Andor, Cholnoky László, Péterfy Tamás, Szegedi László, Vályi Nagy Géza, Paulini Béla, Bozay Margit, Fábán Ernő, Csengei Gusztáv, Boross Sándor, Hangay Sándor, Zoltán Vilmos, stb. értékes írásait köti díszes csokorba. A lap felelős szerkesztője: Szegedy László. Segédszerkesztői: Nyáry Andor, Vályi Nagy Géza és György Lajos. Szerkesztőség: VIII., Eszterházy-ucca 4/a. Előfizetési ára: egész évre 600,000 korona, negyed évre 150,000 korona.

— **Borzalmas szerencsétlenség egy vásárhelyi tanyán.** Hódmezővásárhelyről jelentik: Megrendítő szerencsétlenség történt a közeli gróf Pappenheim Szigfriedné tulajdonát képező batidai majorban. Áldozata egy uradalmi cseléd, Süli Antalné született Bárdi Anna 30 éves takarító asszony. A fürdeni készülő tisztartó részére az uradalomban alkalmazott takarító asszony fürdő vizet forralt egy üstben, miközben egy békától, amely a konyha padlóján ugrándozott, megijedt és hátrálni kezdett. A figyelmetlen asszony egy pillanatra elfelejtkezett arról, hogy a háta megett forró vízzel tele üst van, ki akart térni a béka elől. A következő pillanatban a lába megakadt az üstben és a szerencsétlen asszony egyensúlyát veszítve, egész testével a forró vízbe esett, úgy, hogy rendkívül súlyos égési sebeivel a hódmezővásárhelyi közkórházba kellett szállítani. Állapota súlyos.

Jó üzlet.

Ha a nagy rang csődbe kerget,
Hol vegyek új jövedelmet?
Csak győtrődöm éjjel-nappal
S nincsen, aki megvilágosztal.
Ámde mégis . . . Hála Néked,
Aki sorsunkat intézed:
Van már egy kitűnő eszme,
Kár volna, ha belém veszne.

Azt a sok gyönyörű haját,
Amit most a borbély arat,
Potom áron összeveszem
És kazalba gyűjtögetem.
S ha visszatér a konty divatja,
Milyen jó lesz e haj majd a
Jucikának, Maróknak
Átmeneti — paróknak.

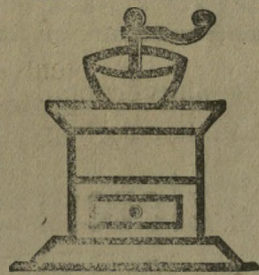
Vmp.

— Vidéken rémhireket terjesztenek az új pénzről.

Az új pénzegység életbeléptetése körüli bizonytalanságot lelketlen szélhámosok máris felhasználják arra, hogy zavart keltsenek és ebben a zavarosban halásszanak. Természetesen nem a városokban kezdik el a pénzegység változásával kapcsolatos rémhírek terjesztését, mert itt igen hamar utolérné őket a büntetőhatóságok keze, hanem a sokkal hiszékenyebb falusi népre vetik magukat. Értesülésünk szerint különösen a Jászság becsületeslelkű népe között léptek munkába a lelkiismeretlen konkolyhíntők. Jászberény, Jászkeszér és a többi jász község környékének tanyáit keresik fel a szélhámosok, és azt a hirt terjesztik a gazdák között, hogyha meg lesz az új pénz, tartozásaikat nem átszámítva kell megfizetni, hanem a tartozás mostani névértékének megfelelő összegű új pénzben. A ravasz szélhámosok kivalatják a gazdákat, van-e valami adósságuk és mikor a gazda gyanútlanul bevallja, hogy bizony nehéz viszonyok miatt meg kellett terhelni néhány millióval birtokát, fontoskodva ceruzát vesznek elő és kiszámítják, hogy a mostani tartozás hányszorosának felel meg az az összeg, amit akkor kell fizetni, ha az új pénz forgalomba kerül. Természetesen óriási összegre növekszik így még az egy-két milliós adósság is. A gazda, aki az első pillanatra látja, hogy ha még tizszer annyit dolgozik is, mint eddig, képtelen volna tartozását kifizetni, hihetetlenül rázza a fejét. A szélhámos azonban megfelel az ellenvetésekre. Azt mondja, hogy a takarékpénztári betétekkel is így volt. Ha valaki békében 100 ezüst koronát tett a takarékbba, most ugyanennyit kap vissza, de papírban. A biztosítással ugyanígy van — mondja a szélhámos. — A tartozást mindig abban a pénznemben fizetik minden átszámítás nélkül, amely forgalomban van. Ez az érvelés azután sok esetben győz. A gazda természetesen aziránt kezd érdeklődni, hogy mit csináljon ilyen körülmények között. A szélhámos mindjárt kész a felelettel: „Szeressen akárhonnán pénzt és fizesse ki adósságát. Ha másképp nem, adja el földjét, vagy jószágát, mert különben ugyanis újra kerül minden, ha nem tud fizetni.” A „jóindulatu” rémhírterjesztő egész véletlenül mindjárt tud is valakit, aki hajlandó volna megvásárolni az eladásra kerülő értékeket. Természetesen jóval alacsonyabban a forgalmi áránál. A hatóságoknak sürgősen közbe kell lépniük és fel kell világosítani a népet, nehogy a lelkiismeretlen rémhírterjesztők és spekulánsok elérjék céljukat. Azokat pedig, akik a mai időt is alkalmasnak találják arra, hogy hiszékeny embereket bűnösen megkárosítsanak, szigorúan meg kell büntetni.

Pénzéért

joggal a legjobbat követelheti. Ne tegyen tehát költséges kísérleteket,

hanem maradjon meg régi jelszava mellett: Én csak a valódi „**Franck**” kávépótlékot

a „**kávédaráló**” védjeggyel veszem.

— Január 1-től pontosan kell váltani a váltókat.

A budapesti pénzintézetek elhatározták, hogy 1926. évi január hó 1-től megszüntetik a váltóadóssokkal szemben fenntartott ugynevezett kiméleti időszakot és ragaszkodni fognak ahhoz, hogy a váltók a lejárat napján beváltassanak vagy rendeztessenek.

— **Férfi és női kalap különleges-ségek:** Csuray Ferenc és fia kalaposmesterek férfi és női kalapüzletében Szentesen, Petőfi-u. 3. szám, a főtérről mellett (Petőfi-szállóval szemben). A világhírű Gyukits kalapok kizárólagos képviselője. Férfi és női kalapok, sapkák és kalapokellékek. Vizsonteladónak árkedvezmény.

— **Columbia** ablaktisztítóra felhívjuk a mélyentisztelt háziasszonyok figyelmét. Kezelése egyszerű. Használatával nagy takarékoság érhető el. Beszerzhető a »Hangya« boltban, Mindszenten.

Felelős szerkesztő és kiadó: HORVÁTH ANTAL.
HORVÁTH ANTAL KÖNYV-ÉS NYOMDÁJA, MINDSZENTEN.

GAVENDA BÉLA TÁNCISKOLÁJA

Pallavicini-tér,
Sváb-vendéglő

Tisztelettel értesitem Mindszent és környéke n. é. közönségét, hogy tánciskolámban (Sváb-féle vendéglő új tánctermében)

f. évi október hó 15-től

kezdve úgy felnőttek, mint gyermekek részére

új táncanfolyamok

kezdődnek, melyeken tanítani fogom a legujabb magyar és modern mondain táncokat.

Gyermekeknek délutáni tanfolyam 4—6 óráig, felnőtteknek este 7 órától.

Különórák egyesek és csoportok részére egész napon át.

Együttal tisztelettel meghívom a tánc kedvelőket a vasárnap és ünnep napokon tartandó ösztánc gyakorlatokra (zeneestélyekre).

Az új tanfolyamokra beiratkozni már lehet mindennap, Bene-ucca 272. sz. alatti lakásomon, ugyanott bővebb felvilágosítást is adok.

Szíves pártfogást kér:

Gavenda Béla
okl. tánc tanár.

Butorgyár

Szeged, Aradi-utca 6.
WIESNER S.

Mű- és keményfa-butorok

nagy választékban,
kedvező fizetési feltételek mellett is.

ÉRTESÍTÉS

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

férfiszabó üzletemet

megnyitottam, Vasut-utca, (Özv. Hevesi Balázné házában). Elvállalok minden e szakmába vágó munkákat: tisztítást, javítást, fordítást, átalakítást és vasalást a legegyszerűbbtől a legfinomabb munkáig. Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását, maradtam kiváló tisztelettel

Szabó István
férfiszabó.

1389/925. Vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósnak 1925. évi 1678/2 számú végzése következtében dr. Rév Kálmán ügyvéd által képviselt Bodnár Mihályné javára 210,000 korona s jár. erejéig 1925. évi augusztus hó 18-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt s 17,780,000 koronára becsült korcsmaberendezés, asztalneműek stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbíró-ság 1925. évi Pk. 5739 számú végzése folytán 210,000 korona tőkekövetelés, ennek 1925. évi június hó 26 napjától járó havi 1 1/2% kamatai és eddig összesen 274,000 korona biróilag már megállapított költségek erejéig Mindszent, Kossuth-u. 51. sz. a. leendő megtartására 1925. évi október hó 15. napjának d. e. 1/2 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés ezek javára is elrendeltetik.

Szentes, 1925. évi szeptember hó 24.

Csery Emil
bir. végrehajtó.

Szövő-székek

teljes felszereléssel, jutányos áron
eladók. Mindszent, Erzsébet-szálló

Bozó Gergely szabó-mester
tudatja a n. é. közönséggel,
hogy az üzletét az ujonnan
épült házába helyezte át (a
volt disznópiacra).

Olcsó és pontos kiszolgálást ad s
kéri tisztelettel a nagyérdemű köz-
önség további szives pártfogását.

Eladó

gazdasági felszerelés.

Mihály Sándor
szegvár-réti birtokának
gazdasági felszerelése
eladó.

Lóhere, szalma és nád
állandó eladása.

Fuvarosok kerestetnek.

Értekezés kinnt a helyszínen.

Yost írógép, nem látható írasu, igen
kitűnő karban, olcsón eladó Horváth papir-
kereskedőnél. Uj írógépek részletre!

Kereskedőknek

VACUUM

PETROLEUMOT
BENZINT
OLAJAT

Gazdáknak gazdasági gépeket
legolcsóbb napi áron szállít

Lévai gépraktár

Hódmezővásárhely, Andrassy-u. 27.

Fényképek elismert művészes kivitelben készülnek Horváthné műtermében. Cselédkönyvbe vagy utazási igazolványba való arcképek aznap, igen jutányos áron.

Gyerünk az új boltba!

Értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy jól felszerelt üzletemet Mindszent, a Kossuth-utcán, a Vajda György-féle házban megnyitottam.

Raktáron tartok mindenféle fűszer-árúkat, többek között: cukor, só, petróleum, gyufa, gyertya, mosó- és pipereszappanok, rizskása, kávé, mazsola, bors, köménymag stb. Továbbá mindenféle **rőfösárúkat, rövidárúkat** **du** **választékban.** Kötött szövött árúkat óriási választékban és **feltűnő olcsó árak** mellett nálam kaphatók. Kötött kabátok fiu- és leányka garnitúrák, férfi és női szvetterek, sálak, sapkák, sálkendők, vadászharisnyák állandóan raktáron.

Szolid árak! Pontos kiszolgálás!

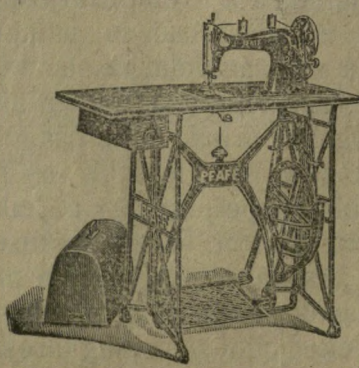
Az elvem kevés haszon — nagy forgalom!

Kérem a nagyérdemű közönség szives pártolását.

Tisztelettel

Ketting Sándor

vas-, fűszer, rövidáru
és vegyeskereskedő.

Családi
Szabó
Cipész

varrógépek

részletfizetésre

WELLISCH

gépraktárban **Szentesen, Kossuth-ucca 6.**